

at Oppositionen har arbejdet i Retning af at nedsætte en Del af dette Arbejde; det kan vel ikke være stort anderledes, jeg nævner det heller ikke her som nogen særlig Bebrejdelse. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnedes jo i Gaar, hvor misforholdet man var med disse Love; man vilde have virkelige Skattelettelser, man havde ikke mærket noget til Toldnedsættelser, nej, Toldloven er jo ikke traadt i Kraft endnu, saa længe kunde man jo dog vente. Man vilde have Nedsættelser, virkelige Nedsættelser i Militærudgifterne, man vilde have en ny Retsreform, og man vilde have en virkelig Valgret osv. Det nævnedes det ærede Medlem i Gaar, og det ærede Medlem kunde sikkert nævne meget mere. Jeg ved godt, at der har været anført meget imod det Arbejde, som er blevet gjort i de 7 Aar, men i Virkeligheden er det et Arbejde, som nok skal staa længe efter og ogsaa nok senere skal blive prist som et virkelig godt parlamentarisk Arbejde, der er gennemført, saa rigt og smukt, som vi ikke have haft Mage til i nogen tidligere Periode. Og jeg tror ogsaa, den Dag kommer, da de, som nu laste Lovene saa stærkt, ville fremhæve, hvor megen virksom Del de have haft i at faa disse Love førte igennem. Naar vi paa Skatteomraadet i de 7 Aar ere komne saa vidt, at vi have faaet Formueskat og Indtægtsskat til Staten og forøget Skat paa Arv, og at vi have faaet en Nedsættelse i de indirekte Afgifter, saa er det i Virkeligheden et meget stort Fremskridt. Naar vi have faaet en Skolelov, som gør, at den begavede Dreng, selv om han er fattig, gennem Folkeskolen kan naa op ved Hjælp af Stipendier og ved Hjælp af, at Skolen er indrettet, som den er, til den højeste Viden her i Landet, saa er det i Virkeligheden et stort Fremskridt. Naar vi paa det kirkelige Omraade dog have faaet Selvstyre delvis indført, naar vi have faaet det indrettet saaledes, at Befolkningen selv raader for Brugen af sine Kirker, at de kunne tilkalde den Præst, de ønske, at de kunne omdanne deres Sognekirke til Valgmenighedskirke, naar de ville, saa er ogsaa det et betydeligt Fremskridt, og Befolkningen vil sikkert ikke give Slip derpaa. Naar vi have faaet Tuberkuloseloven, Børneloven, Arbejderforsikringslovene, Valgloven, Retsplejeloven, Jernbanelovene, Lovene om Arbejdsløshedskasser og Hjelpekasser, en Række Lønningslove og en stor Mængde Love om offentlige Arbejder ført igennem, saa er det i Virkeligheden paa mange

Maader en stor Omdannelse af hele Samfundet, som gennem denne Lovgivning finder Sted. Og nu stod vi overfor betydelige Opgaver, som vi ogsaa skulde have løst. Alt dette er det, denne Ulykke griber ind i, ødelægger og fordærver. Der er derfor god Grund til at udtrykke sin Sorg derover, og der er god Grund til at tale om Midlerne til at mildne Ulykken baade for dem, som lide økonomisk, og for dem, som lide paa anden Maade.

Jeg kommer saa til Slutningen af Forslaget. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) sagde i Gaar, at denne Slutning gjorde Indtryk af, at den var skreven om flere Gange. Jeg tror ikke, at nogen af dem, som kende til Tingene, have kunnet høre dette uden et stille Smil. Der er ikke et Ord, ikke en Tøddel skrevet om; det, som her staa anført, er netop det, som udtrykte Partiernes Mening, og jeg personlig kan sige, at jeg ikke har krævet, ikke ønsket, ja, endog har fraraadet, at vi skulde have Tillidsadresser til mig eller mit Ministerium. Jeg har netop ønsket, at Stillingen skulde være den, at man kunde tage fat paa Arbejdet, uden at vi skulde komme til at staa og kæmpe om Personerne. Jeg vilde ikke have, at det Arbejde, som skal gøres her paa Rigsdagen, skulde være af den Art, at det skulde komme til at dreje sig om: for eller imod Konseilspræsidenten og hans Fejl og Svagheder.

Nu udtales der i denne Beslutning, at man under Ledelse af et Ministerium, der støtter sig til Flertallet i Tinget, vil arbejde paa de Opgaver, hvis heldige Løsning Folket venter paa. Saa bliver der sagt: „støtte sig til Tingets Flertal“, hvad vil det sige? Kræves det, at Ministeriet skal være i Tilslutning til Tingets Flertal? Ja selvfølgelig! Det er jo kun Ord. Det lægger jeg ikke Vægt paa. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) spurgte: Vil det sige, at nu vil man gaa med til at tage ogsaa en Mand udenfor Rigsdagen ind i Ministeriet? Ja, det vil det blandt andet sige. Men det staa heller ikke i Modsætning til, hvad jeg tidligere har sagt. Her sidder saaledes en Mand ved min Side, som ikke er Medlem af Rigsdagen, men som er Medlem af dette Ministerium, og i det tidligere Ministerium var der ogsaa saadanne Medlemmer. Vil det saa sige, spurgte det ærede Medlem, at nu kunde man tage en Mand fra det andet Ting til Minister? Ja, selvfølgelig, hvad skulde der være i Vejen for det! Blot vi faa